

Arrest

nr. 145 517 van 18 mei 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Azerbeidjaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 februari 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 229.004 van 3 november 2014, waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 106 666 van 12 juli 2013 werd vernietigd.

Gelet op het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 142 834 van 7 april 2015.

Gelet op de beschikking van 16 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die *loco* advocaat M. CASSIERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Azerbeidjaanse nationaliteit te zijn, komen op 4 oktober 2007 België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde dag.

Op 26 juni 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Bij arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nrs. 24 290 en 24 291 van 9 maart 2009 worden aan verzoekers eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 25 maart 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 24 februari 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 30 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Op 21 september 2012 worden aan verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 28 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 6 december 2012 dienen verzoekers een tweede aanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 31 januari 2013 dienen verzoekers een tweede asielaanvraag in.

Op 12 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit zijn de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing ten opzichte van verzoeker luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A. R. geboren te (...)

en van nationaliteit te zijn : Azerbeidzjan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 31.01.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 04.10.2007 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.08.2008 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 10.03.2009 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 31.01.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een krantenartikel dd. 27.12.2008 uit de krant YENIDOVR (+ Nederlandse vertaling) en een krantenartikel uit de krant Qafqaz dd. 15.01.2009 (+Nederlandse vertaling) voorlegt. Overwegende dat betrokkene deze documenten reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene verklaart dat deze kranten al heel lang geleden naar hem opgestuurd werden en dat hij hier de enveloppe al lang van heeft weggegooid. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene een internetartikel dd. 06.12.2012 van de site Moderator voorlegt.. Overwegende dat de bewijswaarde van een internetartikel gering is omdat het niet toelaat de authenticiteit van de documenten op adequate wijze aan te tonen. Overwegende dat betrokkene een attest van de ADP voorlegt dd. 20.11.2012. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij bovenstaand attest verkregen heeft via een Azeri in België dit aan hem overhandigde. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn ouders dood zouden zijn en dat zijn broer niet meer in Azerbeidzjan zou wonen. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Geneve of de

subsidiare bescherming valt Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij al zes jaar in België zou wonen en dat zijn kinderen hier naar school gaan. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn jongste zoon geen Azeri zou spreken. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze hier hun leven opgebouwd zouden hebben en in een sociaal woonhuis zouden wonen, taallessen zouden volgen en hier graag zouden willen werken. Overwegende dat betrokkene verklaart in België te willen blijven omdat hij hier geïntegreerd is. Overwegende dat de voorgehouden integratie in België van betrokkene en zijn gezin niet relevant is bij de beoordeling van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiare bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de familie van zijn vrouw in België zou wonen en erkend zouden zijn als vluchtelingen. Overwegende dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Azerbeidzjan omdat hij onmiddellijk gearresteerd zou worden op de luchthaven. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn 9-jarig kind ziek zou zijn en hier naar een speciale school zou gaan. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij ziek zou zijn: psoriasis, hernia, nierstenen, diabetes. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 26.09.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

De bestreden beslissing ten opzichte van verzoekster luidt als volgt:

"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A. R.

geboren te (...)

en van nationaliteit te zijn : Azerbeidzjan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 12.02.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 04.10.2007 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.06.2008 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiare bescherming' kreeg. Overwegende dat op 10.03.2009 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 31.01.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar echtgenoot in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van haar echtgenoot op 12.02.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname'. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar vader dood is en dat haar twee broers in België zouden wonen. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiare bescherming valt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat heel haar familie erkend zou zijn als vluchteling. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar problemen en die van haar familie gelinkd

zouden zijn. Overwegende dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze hier al zes jaar zouden zijn, de taal zouden spreken en haar kinderen hier naar school zouden , ze in een sociaal woonhuis zouden leven en hun leven hier opgebouwd zouden hebben. Overwegende dat de voorgehouden integratie in België van betrokkene en haar gezin niet relevant is bij de beoordeling van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze sinds september geen hulp meer zouden hebben van het OCMW en geld geleend zouden hebben om het huis te betalen. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar jongste zoon ziek zou zijn en naar een speciale school zou gaan. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet zouden kunnen terugkeren naar hun land omdat hun leven er in gevaar zou zijn. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 26.09.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 106 666 van 12 juli 2013 werd het beroep tegen deze beslissingen verworpen.

Bij arrest van de Raad van State nr. 229.004 van 3 november 2014 wordt dit arrest vernietigd.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij op 23 april 2015, blijkt dat verzoekers op 8 oktober 2014 een derde asielaanvraag hebben ingediend.

Deze derde asielaanvraag wordt op 4 november 2014 in overweging genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2. Over de ontvankelijkheid

Ter zitting van 5 mei 2015 worden de partijen ingelicht van het feit dat de verwerende partij op 23 april 2015 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft meegedeeld dat verzoekers op 8 oktober 2014 een derde asielaanvraag hebben ingediend, dat deze op 21 oktober 2014 werd doorgestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 november 2014 deze meervoudige asielaanvraag in overweging heeft genomen, als gevolg waarvan verzoekers in het bezit werden gesteld van een tijdelijk verblijfsrecht.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aangezien de bestreden beslissingen de weigeringen tot in overwegingname betreffen van een asielaanvraag, genomen op 12 februari 2013, en blijkens de informatie verschaft door de verwerende partij, een derde asielaanvraag ingediend op 8 oktober 2014 wel in overweging werd genomen op 4 november 2014 en zij als gevolg hiervan in het bezit werden gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument, rijst de vraag naar het belang van verzoekers bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Zij lijken immers verkregen te hebben wat zij nastreven met huidig beroep, met name dat hun asielaanvraag wel in overweging wordt genomen. Tevens kunnen zij niet van het grondgebied worden verwijderd gedurende de behandeling van hun asielaanvraag.

Aan de advocaat van verzoekers wordt bijgevolg ter zitting gevraagd of verzoekers menen nog belang te hebben bij huidig beroep en waaruit dit belang zou bestaan.

De advocaat van verzoekers stelt niet op de hoogte te zijn van het feit dat er een derde asielaanvraag werd ingediend, maar dat, indien het zo is, hij zich gedraagt naar de wijsheid.

Gezien verzoekers bijgevolg op een latere datum, in het kader van een derde asielaanvraag, hebben verkregen wat zij nastreven met huidig beroep, met name dat hun asielaanvraag wel in overweging wordt genomen, gezien het feit dat ter zitting geen enkele toelichting wordt gegeven inzake de nieuwe elementen en gezien het feit dat zij geen overige argumenten doen gelden die zouden kunnen wijzen op een nog bestaand belang, dient te worden vastgesteld dat verzoekers niet meer getuigen van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de huidige bestreden beslissingen (RvS 28 november 2006, nr. 165 218).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET